

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-04-48114 שטרנברג נ' שידורי קשת בע"מ

לפני כבוד הרשמת הבכירה ויג'דאן חליחל

חגי שטרנברג

התובע

נגד

שידורי קשת בע"מ

הנתבעת

פסק דין

1. התובע הגיש תביעה שעניינה שירות "צפה ללא פרסומת" שמציעה הנתבעת ללקוחותיה. לטענת התובע ביום 20.3.2018 בשעה 23:50 רכש שירות זה באתר המקוון "מאקו" תמורת 14.90 ש"ח. לאחר זמן מה, צפה בתכנית מסוימת של האתר ותוך כדי צפייה הופיעו ברצף שתי פרסומות מסחריות באורך של כ-20 שניות כל אחת.

עיקר טענות הצדדים ומהלך הדיון

2. הנתבעת טענה, כי התקלה הטכנית אותה תיאר התובע יכולה הייתה להיפתר בפשטות דרך פנייה לשירות הלקוחות של Makotv, אך הוא לא פנה אליה טרם הגשת התביעה.

3. הנתבעת טענה, כי התגלה באג שמתאים לתיאורו של התובע, אשר כתוצאה ממנו נוצר מצב לפיו בסיום הצפייה, עבור מי שמבצע רכישה בזמן צפייה בווידאו "הכפתור" "צפה ללא פרסומת" אמנם נעלם אך עדיין מופיעות פרסומות. הבאג המתואר רק באותה צפייה ונעלם בריענון פשוט של העמוד או בכניסה עוקבת לעמוד. לאחר הריענון או הכניסה העוקבת לעמוד הבאג אינו מופיע יותר.

4. הנתבעת טענה עוד, כי מבדיקת רישומי האפליקציה לאחר האירוע הבודד ביום 20.3.2018 המשיך התובע לצפות בשירות וצפה ב-32 צפיות ללא הפרעה של פרסומת, לכל אורך המנוי עליו שילם. הנתבעת צירפה פירוט לכתב ההגנה.

דיון והכרעה

5. על-פי הוראת תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, משמדובר בתובענה בהליך של תביעות קטנות, יהיה פסק הדין מנומק באופן תמציתי.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-04-48114 שטרנברג נ' שידורי קשת בע"מ

האם הופעת פרסומת בסרטון מהווה דבר פרסומת לפי חוק התקשורת?

6. התובע ביסס את תביעתו בעיקר לפי לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982 (להלן:

"חוק התקשורת") הידוע גם בכינויו "חוק הספאם" כפי שהעיד בבית המשפט:

"סכום התביעה עומד תחת קטגוריית חוק הספאם, זה מצב שנשלח תוכן פרסומי ללקוח ללא רשותו. אם הוא לחץ הסר זה נשלח אח"כ זה נכנס תחת קטגוריית חוק הספאם. עשיתי הסר וגם שילמתי כסף ואף על פי כן ערוץ 2 שלח לי פרסומות אגרסיביות.

דבר שני שאני תובע זה הפרת הסכם, יש לנו הסכם שאסור לעשות תוכן פרסומי שהוא לא בנאר או מעברון. זמן שזה לקח לי, חצי יום עבודה שהפסדתי." (פרוטוקול עמ' 1 ש' 16-22).

7. תכליתו של חוק התקשורת, פורטה בדברי ההסבר להצעת החוק שהוגשה מטעם הממשלה (הצעת

חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33), התשס"ה – 2005), באופן הבא:

"תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסימילה), המכונה "spam" הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה.

תופעת ה-spam מעוררת בעיות במישורים שונים, ובהן - בעיות של אבטחת מידע, חזירה למחשבים בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים. תופעה זו מעמיסה עלויות מיותרות על הציבור, ובכלל כך על מפעילי תקשורת (בעלי התשתיות, ספקי אינטרנט וכו'), עסקים, משתמשי אינטרנט פרטיים ורשויות העוסקות באכיפה".

8. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, קובע כלשונו:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

9. במקרה דנן, על בית המשפט לבחון, את תחולת חוק התקשורת, על המקרה שבפניו. על כן, במישור

העקרוני, סעיף 30א לחוק התקשורת מעורר שתי שאלות: אחת, האם פרסומת שמופיעה בסרטון באתר מאקו נמנית עם סוגי ההודעות שעליהן חל ההסדר החקיקתי? שנית, ורק אם התשובה לשאלה הראשונה היא חיובית, האם המשמעות של "הסכמה מפורשת" עשויה להשתנות בהתאם לסוג התקשורת שמדובר בה?

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 48114-04-18 שטרנברג נ' שידורי קשת בע"מ

10. לאחר שבחנתי את נסיבות המקרה מצאתי, כי אין בפרסומת שמופיעה במהלך צפייה בסרטון, כדי לענות על דרישת הסעיף הנ"ל משלא שוגרה באחד מהאמצעים המנויים בסעיף הנ"ל. בעניין דואר ספאם המחוקק אסר רק על שיגור פרסומת באחת מארבע הדרכים המנויות לעיל ואין המקרה שבפנינו נופל באחת מהן (לדיון מרחיב בעניין זה ראה, פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בת"צ (מחוזי מרכז) 1862-11-12 יוסף טויסטר נ' Google Inc (פורסם במאגרים המשפטיים, 18.09.2014)).

11. מטעם הנתבעת, העיד מנהל הפיתוח ואישר בהגינות רבה שהייתה בעיה (להלן: "באג") שהייתה קיימת באתר, וכי בעיה זו הייתה נפתרת מיד אחרי ההרשמה אם התובע היה מבצע ריענון לדף. ואני מצטטת:

"התובע מתאר בעיה שהייתה קיימת באתר, ברגע שהבנו שיש את הבעיה ניסנו לייתר אותה, זה באג. הבאג הזה הוא באג שמתבטא בזה שברגע שמבצעים את הרכישה באותה גלישה במקום שהפרסומות יפסיקו להופיע הם ממשיכות להופיע. כאילו המנוי לא מקבל את ההטבה שהוא קנה. אם הוא לוחץ 5F באותו רגע אין את הבעיה הזאת. התובע אחרי ביצוע הרכישה צפה בסמוך מאוד, והוא ביצע צפיות יותר מאוחרות, שעות אחרי, ימים אחרים ושם אני יכול להגיד בוודאות שהוא צפה ללא פרסומות" (טעות הקלדה במקור - ו.ח.; פרוטוקול עמ' 2 ש' 8-13).

12. גם אם התשובה על השאלה הראשונה הייתה חיובית במידה והייתה משוגרת באחת מהדרכים הנ"ל, אני מקבלת את עדות העד מטעם הנתבעת, אשר העיד כי במידה והתובע היה משלים את פעולת הריענון הבעיה לא הייתה נוצרת. יש לראות בכך כהליך "אי ההסכמה" שלא הושלם. עצם הצפייה באתר מלכתחילה מהווה הסכמה מבחינת הצופה ורק לאחר השלמת כל ההליך של ההרשמה לשירות כולל פעולת ריענון הדף, יש לראות בכך כפעולת "אי ההסכמה" דומה להסרה.

13. נוכח האמור לעיל, טענות התובע המבוססות על חוק התקשורת נדחות.

האם הופעת הפרסומות מהווה הפרה של ההסכם בין הצדדים –

14. התובע טען עוד, כי יש להתייחס להופעת הפרסומת כהפרת הסכם. לבית המשפט לא הוגש עותק ההסכם/ תקנון עליו חתם התובע. יתרה מזו, בעדות התובע בבית המשפט הוא לא ידע להעריך כעבור כמה זמן מההרשמה הופיעה הפרסומת אך העריך בשעה. ואני מצטטת:

"נרשמתי לשירות, 14.90 ש"ח, התחלתי לראות משהו ותוך כדי התוכן שצפיתי עלו 2 פרסומות אגרסיביות של 20 ומשהו שניות. לשאלת בית המשפט אני משיב שמהרגע שנרשמתי לשירות עד שצצה הפרסומת אני לא יודע להעריך, משהו כמו שעה".
(פרוטוקול עמ' 1 ש' 11-14).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-04-48114 שטרנברג נ' שידורי קשת בע"מ

15. לפי נספח שצירפה הנתבעת ולפי עדות העד מטעמה, עדות שהיא אמינה ועקבית, עולה כי:

"שעות ספורות אחר כך, אולי שעתיים הוא ראה בלי פרסומות. אני יודע להגיד שבאפליקציה ובאתר יש מקום לשירות לקוחות, יש בן אדם שנמצא על המייל של שירות לקוחות, לא קיבלנו שום פנייה מאף אחד מהמכשירים של התובע. למעשה הפעם הראשונה ששמענו על הבעיה זה שקיבלנו את התביעה. השירות לקוחות שלנו מטפל כל הזמן בבעיה כזאת. הבעיה הזאת קורת מיד אחרי הרכישה. אם נכנסים שוב לאתר התופעה לא קיימת." (פרוטוקול עמ' 2 ש' 19-24).

16. נוכח האמור לעיל, אני קובעת, כי לא הייתה הפרה כלשהי מטעם הנתבעת וגם אם הייתה כזו, אין בה כדי לזכות את התובע בפיצוי כלשהו בהעדרו של נזק. מהאמור לעיל, עולה כי במידה התובע היה פונה מיד לאחר הופעת התקלה לנתבעת, היה מקבל פתרון מידי. כאשר מעדות זו עולה כי העניין נפתר מאוד מהר וכעבור שעתיים יכול לצפות וליהנות מהשירות שרכש תמורת הסכום הנ"ל, קיבל את התמורה והמשיך לצפות באמצעותה גם בהמשך לפי לוח הצפייה שצורף לכתב ההגנה.

סוף דבר

17. בהינתן כל האמור לעיל – אני מורה על דחיית התביעה. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסכום של 400 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 ימים מקבלת פסק דין זה, שכן אחרת יישא הצמדה וריבית פיגורים מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 15 יום מהיום.

מזכירות בית המשפט תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

ניתן היום, כ"ד אלול תשע"ח, 04 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

ויג'דאן חליחל, רשמת בכירה

